

Joe DIVO

(beeld Kathleen Michiels)

Felle spots lichten op.
Een rookwolk en een krachtig piano akkoord.
Een imposant silhouet verschijnt.
De wereldberoemde artiest Joe DIVO treedt in het voetlicht.
Het publiek wordt wild.
Joe Divo tilt zijn arm op en
de zaal verstilt.
Een warme stem weerklinkt.
Een ontroerend lied
Over zichzelf.
Alleen maar over zichzelf.
Door merg en been.
Is dit een droom. A dream. Ein Traum?
Plots kraakt zijn stem.
In het midden van het refrein.
Wat hoort Joe in zijn diepste binnenste?
Wat ziet Joe als hij in de spiegel kijkt?
En wie zit er stil en gebogen in het donker?

Een muzikaal levensverhaal over jezelf bekijken en bekeken worden, jezelf voorliegen en eerlijk in de spiegel kijken, over je laten zien en je verbergen, jezelf vinden en verliezen. Wanneer ben ik veel, meer, meest of gewoon genoeg?

Credits

Tekst, concept en spel: Jo Jochems, Muziek en spel: Martine de Kok, Coaching en eindregie: Mieke Laureys, Spelcoach: Katrien Pierlet, Decorontwerp: Wannes Deneer, Uitvoering decor: Pol Verwilt, Kostuumontwerp: Wim Muyllaert, Fotografie: Kathleen Michiels, Productie: Lynn Van den Bergh

Deze productie ontstond in samenwerking met Johnnymus, Met ondersteuning van OC het Oude Badhuis, CC het Schalieken, CC het Bolwerk, CC Ter Dilft, CC de Herbakker, CC de Muze, CC Lier, CC Ter Vesten, CC de Steiger en de Vlaamse Gemeenschap.

- 1. Wat mag je verwachten van deze voorstelling?**
- 2. Wat zijn de thematieken van de voorstelling?**
- 3. Wat zijn de inspiratiebronnen?**
- 4. Welke muziek mag je verwachten?**
- 5. Hoe ziet de voorstelling eruit?**

1. Wat mag je verwachten van deze voorstelling?

Doel van dit project is een theatervoorstelling voor jongeren en volwassenen (vrije voorstelling 12+, schoolvoorstelling 14+). Het inhoudelijk materiaal dat ik wil aanboren sluit aan bij de leefwereld van zowel jongeren als volwassenen: De ego cultuur, de drang naar zelfpresentatie, de drang naar perfectie, de leugen, het zelfbedrog en de nood aan zelfbevestiging. De thematieken worden gekaderd in een verhaal over een Diva (geschreven en gespeeld door Jo Jochems).

De voorstelling begint als een concert van wereldberoemde artiest Joe DIVO. Hij lijkt onaantastbaar. Maar al snel merken we dat Joe zich niet lekker voelt vandaag. Er broeit iets. Het zijn twijfels over zichzelf. Vandaag vertelt hij voor het eerst wie hij echt is.

Het is een spannende zoektocht in de binnenwereld van het personage. Zowel het publiek als de personages moeten blijven tasten om te vinden. Wie mag, moet en vooral wie wil Joe DIVO zijn?

2. Wat zijn de thematieken van de voorstelling?

- Zelfpresentatie
- Leugen en waarheid
- De doorgedreven selfiecultus
- Narcisme
- Onhaalbare schoonheidsidealen.

Zelfpresentatie is uiteraard iets van alle tijden. Marlène Dietrich was als één van de eersten maniakaal bezig met de beeltenis van zichzelf. De juiste lichtinval moest de mooiste kant van haar aangezicht laten zien. Maar ook andere wereldsterren zijn en waren maniakaal bezig met het vormgeven van identiteit (Elton John, David Bowie, Nina Simone, Stromae, Billie Eilish,....)

Ten eerste wil ik het spanningsveld tussen **leugen en waarheid** onderzoeken. Wanneer we kijken naar bestaande Diva-figuren creëren zij één of meerdere alter ego's, die zij presenteren aan een publiek. Ze creëren een wazige mythe rondom zichzelf die zeer overtuigend overkomt, maar wie ze echt zijn is eigenlijk een mysterie. Achter de laag schmink echter een ander leven schuil gaat, dat zeer dicht aansluit bij leven van de gewone man of vrouw: een leven vol onzekerheid, verdriet, kwetsbaarheid, verslavingen en eenzaamheid.

Vervolgens wil ik zeker stilstaan bij de **doorgedreven perfectie** die gepaard gaat met de huidige **selfiecultus**. Wanneer ik de foto's op Instagram bekijk zie ik mooie plaatjes en de geur van goddelijkheid en het narcisme loert om de hoek. De afwezigheid van gebreken geeft de kijker de indruk dat hij aan die hoge standaarden moet voldoen. En dat werkt ongezond perfectionisme in de hand. Temeer omdat het beeldmateriaal op sociale media dikwijls laag per laag herwerkt is en de werkelijkheid maskeert. Achter een spontane selfie

na het ontbijt zitten soms uren voorbereiding verscholen. Het is een **leugen in het kwadraat**.

Het moeten beantwoorden aan soms onhaalbare schoonheidsidealen richt velen ten gronde. En dat geldt ook voor de DIVA's van deze wereld. Het verbergen van je eigen kwetsbaarheid, van je eigen beperktheden kan zich mettertijd wreken. Het is een ballon die je blijft opblazen tot hij uiteindelijk springt. Hoe ver kan je gaan in het ombouwen, vormgeven, opspuiten en opblazen van je eigen identiteit?

Tenslotte zal de **genderfluïde identiteit** zeker aan bod komen. Het diva personage hoeft niet strikt vrouwelijk of mannelijk te zijn.

Marlène kleepte zich reeds mannelijk voor haar tijd, David Bowie en Elton John hadden een vrouwelijk alter Ego. Harry Styles maakt van zijn genderfluïde uitstraling zijn handelskenmerk. En Sarah Bettens werd Sam Bettens. De traditionele identiteiten zijn niet vanzelfsprekend.

Diva's zijn hierin rolmodellen die taboes kunnen doorbreken en thema's bespreekbaar kunnen maken maar het blijft nog steeds knokken om te kunnen zijn wie je wil zijn.

3. Wat zijn de inspiratiebronnen?

Documentaires en (auto)biografieën van Marlène Dietrich, Elton John, David Bowie, Tina Turner, Nina Simone, Frank Sinatra, Beyonce zijn zeker een inspiratiebron. Ze bieden een inkijk in het zogezegde echte leven van deze **oude en nieuwe sterren**. Je wordt ontvangen in de coulissen van het artiestenleven. Je krijgt te zien wat tot dan toe verborgen bleef. In vele van deze biografieën keren een aantal dramatische elementen terug zoals dramatische liefdes, drugsproblematiek. Diva's tonen zich ook als zeer grillig en bijna puberaal (wat aansluit bij het doelpubliek). Daarnaast is de grens tussen leugen en waarheid vaag. Tonen ze de waarheid of is in scène gezet?

4. Welke muziek mag je verwachten?

De tekst wordt overgoten met een muzikale saus. Het muzikaal vertrekpunt is de **croonermuziek** (Frank Sinatra en consoorten). Deze muziekstijl zet de frontzanger (of zangeres) in de spotlights. Een warme stem vertelt een ietwat sentimenteel, soms pathetisch (levens)verhaal. Het is smooth jazz die ruimte biedt voor vertelling. **Martine de Kok** zal deze relatief oude, maar nog steeds levende muziekstijl injecteren met een **elektronische sound**. Ook de huidige sterren zoals bijvoorbeeld Billie Eilish grijpen terug naar de oudere muzikale vertelvormen en overgieten ze met een nieuwe vorm.

Een **soundscape** geeft een extra lading. In samenspel met het licht zorgt dit voor het nodige **thrillergehalte**.

5. Hoe ziet de voorstelling eruit?

Wannes Deneer zal op zoek gaan naar decorontwerp waarin de spiegel een centrale rol speelt, **een spiegel ipv een smartphone**. Hoe kunnen spiegels samenspelen met licht? Hoe vervormt de weerkaatsing ons spiegelbeeld? Wanneer wordt de veelheid aan spiegels een doolhof? Wanneer ben je je spiegelbeeld kwijt?

Wim Muyllaert zal als grimeur, kostuumontwerper Joe DIVO vormgeven, **uniek maken**. Ze moet trendsetten. Joe DIVO kleedt zich, twijfelt, past aan, stuurt bij. In **zijn vestimentaire zoektocht** wordt Joe ondersteund door de assistente. In welke vorm wil ik me aan de buitenwereld presenteren?

Inspiratiebronnen zijn eveneens bestaande Diva's die zichzelf verliezen in hun eigen vorm (Madonna, Kiss, Marilyn Manson, David Bowie). Zo ontstaat naast hun gewone ik een extravagant alter ego (zie het ander document met beelden van sterren).

